

Księga Amosa

Rozdział 1

1. Słowa Amosa, który był między pasterzami z Tekua, które widział o Izraelu za dni Uzyjasza, króla Judzkiego, i za dni Jeroboama, syna Joazowego, króla Izraelskiego, dwa lata przed trzęsieniem ziemi. 2. i rzekł: Zaryczy Pan z Syonu, z Jeruzalemu wyda głos swój ;i będą płakały mieszkania pasterzy, a wyschną pola najwyborniejsze. 3. Tak mówi Pan: Dla trzech występków Damaszku, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że młócili wozami żelaznymi Galaada; 4. Ale pošlę ogień na dom Hazaela, który pożre pałace Benadadowe. 5. Połamię też zaworę w Damaszku, a wykorzeń obywatela z doliny Awen, i tego, który trzyma szept z domu Heden; i pójdzie w niewolę lud Syryjski do Kir, mówi Pan. 6. Tak mówi Pan: Dla trzech występków Gazy, owszem, dla czterech, nie przepuszczę im, przeto, że ich pojmawszy, w więzienie wieczne podawali Edomczykom; 7. Ale pošlę ogień na mur Gazy, który pożre pałace jej. 8. Wykorzeń też obywatela z Azotu, i tego, który trzyma szept z Aszkalonu, i obróć rękę moję przeciwko Akkaronowi, że zginie ostatek Filistynów, mówi panujący Pan. 9. Tak mówi Pan: Dla trzech występków Tyru, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że ich w więzienie wieczne podali Edomczykom, a nie wspomnieli na przymierze braterskie; 10. Ale pošlę ogień na mur Tyrski, który pożre pałace jego. 11. Tak mówi Pan: Dla trzech występków Edoma, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, że zepsowawszy w sobie wszelaką litość swoją prześladuje mieczem brata swego, a gniewem swym ustawicznie pała, owszem, zapalczywość jego rozsila się bez przestania; 12. Ale pošlę ogień na Teman, i pożre pałace w Bocra. 13. Tak mówi Pan: Dla trzech występków synów Amonowych, owszem, dla czterech, nie przepuszczę mu, przeto, iż rozcinali brzemienne w Galaad, tylko aby rozszerzali granice swoje; 14. Ale rozniecę ogień na murze Rabby, który pożre pałace jego z krzykiem w dzień wojny, i z wichrem w dzień niepogody. 15. I pójdzie król ich w niewolę, on i książęta jego z nim, mówi Pan.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.